

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

Рішення № _____ від _____ 2018 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 27 липня 2011 р. № 1136» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, надіслані Мінприроди листом від 29.10.2018 № 5/4-7/11655-18.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон), Державна регуляторна служба України

встановила:

проект постанови, як зазначено в аналізі регуляторного впливу (далі - АРВ), розроблено з метою *вдосконалення* системи збирання, заготівлі та утилізації зношених шин, а також *забезпечення здійснення відповідного контролю* спеціально уповноваженими органами виконавчої влади щодо виконання вимог чинного законодавства підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності, фізичними особами, в тому числі суб'єктами господарювання, які:

виробляють або імпортують шини;

використовують шини у своїй діяльності, внаслідок якої утворюються зношені шини;

здійснюють діяльність, пов'язану із збиранням, заготівлею та утилізацією зношених шин та/або використанням цих відходів як вторинних матеріальних та/або енергетичних ресурсів.

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений з огляду на нижчезазначене.

Наданий розробником АРВ до проекту постанови не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

У розділі I АРВ «Визначення проблеми» згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб.

Разом з тим, в АРВ до проекту постанови розробником не проаналізовано існуюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин, щодо яких склалась проблема саме в Україні, не доведено, чому існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, враховуючи те, що запропонованою редакцією проекту змін, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 27 липня 2011 р. № 1136 (далі – проект Змін), пропонується, серед іншого:

внести зміни до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 27.07.2011 № 1136 «Деякі питання збирання, заготівлі та утилізації зношених шин» шляхом виключення положень, якими передбачається наявність відповідної ліцензії, з метою приведення проекту постанови у відповідність до вимог Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності»;

встановити, що підприємства, установи та організації, які виробляють та/або імпортують шини для транспортних засобів за кодами товарних категорій 4011, 4012, 4013 (2371б-14) (включаючи всі підкатегорії) згідно з УКТЗЕД, внаслідок використання яких утворюються зношені шини, зобов'язані самостійно відповідно до законодавства забезпечити подальше збирання, заготівлю та утилізацію зношених шин або укласти договори про виконання робіт з організації збирання, заготівлі та утилізації зношених шин з урахуванням встановленого мінімального розміру плати за послуги з організації збирання, заготівлі та утилізації зношених шин з суб'єктом господарювання, включеним до Переліку суб'єктів господарювання, які здійснюють операції із зношеними шинами (далі - Перелік). При цьому до Переліку можуть бути включені лише ті суб'єкти господарювання, у яких наявна *на праві власності* матеріально-технічна база (сукупність машин, механізмів, пристроїв, приладів тощо), необхідна для здійснення відповідних операцій.

За таких обставин, не зрозуміло у чому саме полягає суть проблеми та яким чином запропоноване регулювання сприятиме її вирішенню.

Зазначене, у свою чергу, не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, *принципу доцільності* – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі II АРВ «Цілі державного регулювання» розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Натомість, у цьому розділі розробником зазначено, що метою прийняття проекту постанови є вдосконалення системи збирання, заготівлі та утилізації зношених шин, а також забезпечення здійснення відповідного контролю спеціально уповноваженими органами виконавчої влади щодо виконання вимог чинного законодавства підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності, фізичними особами, в тому числі суб'єктами господарювання, які:

виробляють або імпортують шини;

використовують шини у своїй діяльності, внаслідок якої утворюються зношені шини;

здійснюють діяльність, пов'язану із збиранням, заготівлею та утилізацією зношених шин та/або використанням цих відходів як вторинних матеріальних та/або енергетичних ресурсів.

Однак, задекларована розробником ціль державного регулювання викладена не чітко, лаконічно та не є вимірюваною.

Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є ціль реально досяжною не вбачається можливим.

З огляду на вказане, розробником порушено *принцип адекватності*, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

Відповідно до Методики у розділі III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробнику необхідно стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Натомість, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, розробник обмежився лише *формальним* текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання.

Так, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання та держави кількісно розробником не визначено витрати, які будуть виникати внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті, наприклад, витрати:

суб'єктів господарювання на забезпечення наявності на праві власності матеріально-технічної бази, підготовку та подання щомісячно до Сервісу інформаційного обміну системи виробництва, імпорту, збирання, заготівлі та утилізації зношених шин інформацію про обсяги виробництва, імпорту, використання, збирання, заготівлі та утилізації зношених шин;

витрати органу виконавчої влади на обробку наданої інформації та функціонування Сервісу інформаційного обміну системи виробництва, імпорту, збирання, заготівлі та утилізації зношених шин.

Отже, у порушення вимог Закону та Методики, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них, а обмежився лише їх формальним текстовим описом.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попереднього розділу в розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником на формальному рівні здійснено вибір оптимального альтернативного способу, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу *ефективності*, тобто забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики. Зазначені обставини, а також відсутність даних щодо кількості суб'єктів господарювання, у тому числі суб'єктів малого та мікропідприємництва, на яких поширюється регулювання, не дозволяють зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

У розділі VII АРВ «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» відсутнє обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником наведено не повний перелік обов'язкових показників результативності регуляторного акта та не наведено жодних додаткових показників результативності регуляторного акта, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта.

Відповідно до вимог Методики, необхідно навести не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеженню результативності).

Недотримання розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено статтею 10 Закону.

Підсумовуючи викладене, за результатами розгляду положень проекту постанови та АРВ, встановлено, що проект розроблено з порушенням основних принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, адекватності та ефективності, визначених статтею 4 Закону.

Крім цього, проект постанови не відповідає вимогам статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити у погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 27 липня 2011 р. № 1136».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія ЛЯПІНА